

puga reportartarte are y las molestias que pugan ocasionarte després 'ls nostres viatjes y 'ls gastos més ó menos superficials—segons dius tú—pero útils y necessaris é imprescindibles segons dich jo, sobretot quan un cop casada 't convencis de que ni 'l grà, ni las sacas, ni la botiga, ni 'n Quimet, que serà tot lo bo y honrat que vulguis, pero no deixa de ser un senzill mosso de casa nostre?... ¡Vaja home, que ja voldria haber arribat al fi de aquestas relacions pera poderlos contemplar ab perpétua lluna de mel!...

Y la senyora Maria que pera lograr sos propòsits y poguer donar una rabieta més á quantas personas criticavan la seva fastuositat, era capassa de plorar y riurer á la vegada y de negar la llum del sol en ple dia, aprofitá lleugera 'ls moments de indesició que notá á son marit y recalcantli una alegría de victoria manifesta, continuá dient:

—Voldria que fos possible mostrarte mon interior pera que 't convencessis del goix que á tontolls vessa mon cor. Lo que acabo de dirte, Ramón, es ab tota l' ànima; y sino que veig ton conveuciment proper te pregaría que ho gravesis en ta memoria. En fi, vull que per tos propis ulls acabis de ferten càrrech. Vina á dalt que ab la noya t' ensenyarem 'ls bonichs que ha de estrenar aquesta temporada y que intencionalment no t' habian dit res pera darte mes bona sorpresa.

Y, comensá á pujar l' escala seguida de 'n Ramón que, obsecat, maquinalment, també vá pujarla...

Sol restá 'n Quimet á la botiga distret de lo seu treball, més encare que no senti l' anterior parlament, acostumat com estava ja ab escenas diversas y veyent la satisfacció que rebojava 'l rostre de la senyora Maria, al acte compregué que 's tractava de un nou sabláss, y no pogué menys que exclamar, ab toco npassiu y de reconveució á la vegada, tot acariciant la nansa de una de las senallas:

—¡Pobre Ramón!

(Continuará.)

QUADRET

Un llum de oli qu' il·lumina
una cambra trista y fosca;
un vellet de cara tosca
y una nena com un sol.
Lo vellet cansóns rondina
y ab la má 'ls cavells amoixa
de la nena, que en sa angoixa,
se revolca pel bressol.

“Calla, hermosa, calla, reyna
—diu l' avi que 's neguiteja;
fes que contentona 't veja
ta mareta cuan vindrá.

Ella, pobra, no te feyna
y ab la febre que la arbola
una almoyna avuy pidola
per' porta 'ns un mós de pá!

“Al teu pare, qu' al cel siga,
no espantava la miseria:
lo treball era sa déria,
mes...fou martir del treball!,

Eix recort lo cor li lliga;
mormolar un res intenta,
y una llágrima rubenta
li rodola cara avall.

“Jo so vell—diu—No tens pare...
ni jo fill!... Ta mare 'ns resta...
¡Débil ser que en la tempesta
de la vida, ferí 'l llamp!

Ah! si 'l mon avuy no ampara
la pobresa verdadera,
¡quina nit, Senyó, 'ns espera
arraulins de fret y fam!,”

Y arrivant la pobra dona
— ¡Res!—sospira en plors desfeta.
—¿Res?—gemegan jayo y neta,
y un abrás als tres confón...
mentres pel carrer ressona
joliu cant, sonor y pñásti h,
com si fos l' eco sarcástich
de las rialles de mitj mon.

IGNASI CAMPRUBI NADAL.

Excursió en l' ille de Tenerife (Canarias)

I

Ere une fresque matinade del mes de Septiembre i 'l ventivol feie remourcr les branques de les acacies, quant sortí acompanyat d' un guía i atrevessant lo poble de la Cuesta ó de la Coste contemplar—em la fábrique d' electricitat de la companyie franca-bélgue per la explotació del tranvie electric; 'l primer en aquestes illes, que unirá la capital i la vile d' Orotava.

Atrevesarem la vile i 'ns dirigirem envers les montanyes de Güinar, quals pics com gegantescos fantasmes semblen dirigirse envers al sur. Frente nostre i amb un recotse de la montanye troves Sant Cristófol de la L'a-